

traktatmæssige Aftaler med andre Lande og den ligelige Behandling, der gennem Traktaterne er tilsagt de paagældende Lande. Med Hensyn til de i saa Henseende gældende traktatmæssige Forpligtelser henvises til de som *Bilag 2* optrykte, fra Udenrigsministeriet modtagne Oplysninger.

Saaledes som Forholdene ligger, maa det erkendes, at en Opgivelse af Valutaordningen ved den nugældende Valutalovs Udløb den 31. December 1934 ikke er mulig, og Opgaven bliver da paa Grundlag af indvundne Erfaringer at tilrettelægge Valutaordningen for den kommende Tid paa en saadan Maade, at den saa effektivt som muligt kan støtte og værne dansk Økonomi og dansk Erhvervsliv, og samtidig saaledes at de Ulemper, som en saadan Regulering af Importen medfører, ikke bliver større end absolut uundgaaeligt. I denne Henseende er det stærkt blevet fremhævet, at den Indsigt og Fagkundskab, som Erhvervenes Udøvere er i Besiddelse af, bør benyttes i størst muligt Omfang, for at de forskellige Foranstaltninger, der træffes, saavel i Tilrettelæggelse som i Udførelse kan blive saa formaalstjenlige og erhvervsmæssigt tilpassede, at de naar deres Hensigt bedst muligt og giver mindst mulig Anledning til Gnidning og Vanskelighed.

Ved Valutaloven af 6. December 1932 nedsattes der som tidligere anført et Nævn, Valuta-Nævnet, bestaaende — foruden af en Formand — af 15 Medlemmer, der repræsenterede de forskellige Erhverv. Det var Tanken, at Erhvervenes Repræsentanter gennem Nævnet skulde have Lejlighed til at fremføre deres Synspunkter og yde sagkyndig Bistand i Spørgsmaal angaaende Importens Regulering. Denne Tanke er imidlertid næppe ganske sket Fyldest. Nævnet har faaet forelagt Valutakontorets Forslag til de periodiske Bevillingstildelinger forinden disses endelige Vedtagelse i Rigsdagens Valutaudvalg, men nogen større Indsats paa dette Omraade maa det erkendes, at Nævnet ikke har gjort, dels maa-ske paa Grund af Nævnets forholdsvis store Medlemstal og Medlemmernes forskelligartede Interesser, dels som Følge af de rent praktiske Vanskeligheder, som det frembyder for de af Medlemmerne, der ikke er fuldt ud fortrolige med Valutakontorets Arbejde, at overse Indhold og Konsekvenser af de meget omfattende Bevillingsforslag fra Valutakontoret. Behandlingen af disse Forslag maa altid foregaa med kort Varsel, fordi Udarbejdelsen, der i sig selv tager ret lang Tid, maa ske saa sent som muligt, for at Forholdenes seneste Udvikling kan tages i Betragtning.

Fra alle Sider indenfor Udvalget har der været Enighed om Ønskeligheden af at tilvejebringe den bedst mulige Kontakt mellem Erhvervslivet og Valutaordningens Administration. Med dette for Øje har Udvalget drøftet et af Handelsministeren skitseret Forslag, hvorefter Valuta-Nævnet skulde falde bort og erstattes af et snævnere raadgivende Valutaudvalg, der mere effektivt kunde følge Importreguleringens Administration, udtale sig om paatænkte Ændringer i denne og selv foreslaa Ændringer, hvis Udvalget ønskede dette. Specielt vilde Forslag til Ændringer i „den bundne Liste“ være at forelægge for Udvalget, ligesom Forslag til de periodiske Bevillingstildelinger og til Vareudvekslings-Aftaler skulde forelægges Udvalget. Dette var tænkt sammensat af Repræsentanter for Handelsministeriet, Landbrugsministeriet og Udenrigsministeriet samt Handel, Andelsvirksomhed, Landbrug, Industri og Arbejdere, i alt 8 Medlemmer. Medlemmerne skulde samles til ugentlige Møder for stadig at følge Forholdene.

Tanken om forøget Adgang for Erhvervene til gennem et særligt Udvalg at gøre deres faglige Synspunkter gældende, derunder ogsaa paa et tidligt Tidspunkt at deltage i Sagernes Tilrettelæggelse og Forberedelse, vandt i Princippet Tilslutning fra alle Sider, men Forslaget faldt bort, idet Repræsentanter for en Række af de Erhverv, der ikke var tænkt direkte repræsenteret i det nævnte snævre Udvalg, stærkt gjorde gældende, at de af dem repræsenterede Erhverv ikke maatte skydes til Side; dette gjaldt f. Eks. Fiskeri, Skibsfart, Haandværk og Detailhandel. Fiskeri og Skibsfart var paa Grund af disse Er-